

“मेरो जिन्दगी”

हांगाबाट भरेको पात
जस्तै छ, मेरो जिन्दगी
सुकिसकेकोछ,
समयको खेलवाड संगै
हरियोपनको नाउमा
त एउटा आशा मात्र छ
न त यसको कुनै महत्व
न त कुनै परिभाषा नै छ
आकस्मिक हुरिको
भडकामा पर्दा
यो आफै बहिरहन्छ,
कुनै यात्रु भै भएर
यता अनि उता,
दिशाविहिन भएर
न त यसको कुनै लक्ष्य
न त कुनै उद्देश्य नै छ

हुन सक्छ
आफैलाई थाहा छैन
कता बहिरहेछ, यो
तर पनि यो बहिरहन्छ,
अनि बहि नै रहनेछ,

लेखक (हिमाल राई